

مرگ و زندگی دنیا

تألیف : محمد متولی شعراوی

مترجمان:

رقیه نعمتی & عبدالله باسالاری

سرشناسه : شعراوی ، محمد متوالی . ۱۹۱۱ - ۱۹۹۸ م

Sharawi , Muhammed Mutawali

عنوان قرارداد: الموت والحیاء الدنیا . فارسی

عنوان و نام پدید آور : مرگ و زندگی دنیا / تألیف : محمد متوالی الشعراوی

مترجمان : رقیه نعمتی ، عبدالله یاسلاری .

مشخصات نشر : ارومیه حسینی اصل . ۱۳۸۹

مشخصات ظاهری : ۱۹۴ ص شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۲۵۵۱-۸۸-۰

وضعیت فهرست نویسی : فیا

موضوع : مرگ - جنبه های مذهبی - اسلام

موضوع : زندگی - جنبه های مذهبی - اسلام

شناسه افزوده : یاسلاری . عبدالله ۱۳۴۸ مترجم

برده بندی کلنگه : ۱۳۸۹ م ۸۰/۶۱ ش ۷/۲۲ / ۲۲۲ ۱۳۱۲

برده بندی دیویی : ۲۸۷/۱۶ شماره کتابشناسی ملی : ۲۲۳۴۸۰۱

ارومیه : خیابان شهید منطری تلفن ۰۴۴۱-۲۳۵۲۴۰۳

نام کتاب : مرگ و زندگی دنیا

مؤلف : محمد متوالی شعراوی

مترجمان : رقیه نعمتی - عبدالله یاسلاری

صفحه آرائی : سارا برجاسی

سال چاپ : اول ۱۳۹۰

تیراژ : ۲۰۰۰ جلد

ناشر : مؤسسه انتشاراتی حسینی اصل

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۲۵۵۱-۸۸-۰

قیمت : ۳۵۰۰ تومان

فهرست مطالب

مقدمه مترجم	۴
زندگی دنیا	۱۰
▪ خلقت و شاهکار خداوند متعال	۱۱
▪ هدیه و بخشش خدایی	۲۴
▪ معنای زندگی	۳۷
▪ پدیده حیات در جماد و نبات و حیوان	۴۳
▪ آیا در جامدات زندگی است؟	۵۶
▪ خلقت انسان و پیمان گرفتن بر توحید	۶۵
▪ شریعت خداوند حامی جامعه	۹۳
▪ اختیار	۱۰۳
▪ اختیار... آیا مطلق است یا محدود؟	۱۰۶
▪ اختیار... و مشیت الهی	۱۱۰
▪ مرگ... و زندگی	۱۳۲
▪ زنده را از مرده پدید می آورد	۱۳۳
▪ آیا مرگ پایان زندگی است؟!	۱۴۲
▪ زمان مرگ	۱۴۸
▪ فضیلت یاد مرگ و آمادگی برای آن	۱۵۶
سکرات مرگ	۱۶۲
▪ فرود آمدن فرشتگان به هنگام مرگ برای بشارت مؤمن و وعده‌ی عذاب برای	
کافران	۱۶۸
▪ ظالمان در سکرات مرگ و دیدن فرشتگان عذاب	۱۷۸
▪ آرامش و راحتی مؤمن به هنگام مرگ	۱۸۱
▪ خاتمه	۱۸۶

مقدمه مترجم:

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسَنَا وَ
 سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مِنْ يَهْدِيهِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ، وَ مَنْ يَضِلُّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ:
 بسیار خرسند و شاکر آن لایزال بی‌همتاییم که توفیق دوباره عنایت
 فرمود، تا کتابی دیگر از مفسر شهیر معاصر، استاد شعرآوی را بنام «الموت
 و الحیات» را ترجمه نمایم که بحق باید گفت مثال گنجاندن کوهی بود در
 میان کلبه‌ای.

بسیار دیده‌ایم که رابطه افراد با دیگران، با «قیچی مرگ» بریده می‌شود
 و از آن جا که نه علم نافی به یادگار گذاشته‌اند و نه دلی به دست آورده‌اند،
 نه احسان خداپسندانه‌ای داشته‌اند، نه سنت حسنه و بنای خیر و فرزند
 صالحی از خود به یادگار گذاشته‌اند و ... عمرشان محدود به همان
 «سال‌های زندگی» بوده است. اینان، با مرگشان از یادها فراموش شده‌اند.
 اما کسانی دیگر هم دیده‌ایم که «تداوم حیات» داشته و پرونده
 زندگی‌شان با مرگ، بسته نشده است. مردم، پیوسته به یاد خوبی‌های
 آنان‌اند، از آنها به نیکی یاد می‌کنند. اینان مشمول مرور زمان نمی‌شوند. تا
 هستند، محبوب مردم‌اند و پس از رفتنشان، همچنان در یادها باقی‌اند.

و بحق باید اعتراف نمود که استاد شعرای با این دست نوشته های
ارزنده ی دینی که از خویش به یادگار نهادند از همین جاودانان تاریخند.

زندگی انسانها آمیخته با بیم و امید است. امید به کامیابی و سعادت، بیم
از هرچه ناقض آرمانها و آرزوهاست. دلهره زندگی و نتایج و مقاصد آن را
دارند و البته گوهر زندگی هم همین دغدغه هاست.

و بزرگترین و اساسی ترین این دغدغه ها سفر مرگ و رفتن به سرای
آخرت است.

هر انسانی که آماده یک سفر عادی می شود بدون اینکه کمترین تردیدی
به خود راه دهد تمام چیزهایی که احتمال دارد در طول سفر به دردش
بخورد به همراه خودش می برد. تا در مدتی که در مسافرت به سر می برد با
کمترین مشکلی برخورد نکرده و مسافرتی خوب و دلچسپ داشته باشد. البته
این در صورتی است که می داند او به تمام چیزهایی که در طول مسافرت به
دردش می خورد در آنجا نیز به راحتی می تواند تهیه کند. با این وضع اگر
این انسان آماده مسافرتی گردد که در آنجا دست یافتن حتی به ساده ترین
نیازهایش مانند آب و غذا نیز مشکل باشد. و او ناگزیر از رفتن به چنین
مسافرتی باشد، آشکار است که نیازمند چه مقدماتی می باشد تا در طول
مسافرت با کمترین مشکل مواجه گردد. و حال اینکه هم به دلایل عقلی و
فلسفی و هم بنا به بیان قرآن و روایت های رسیده، انسانها یک سفری در
پیش دارند، به نام سفر آخرت که خواه ناخواه به چنین مسافرتی خواهند

رفت. در چنین شرایطی هر انسان عاقلی خود را به زحمت می‌اندازد تا وسایل مورد نیاز خود را با توجه به نیازهایی که پیش بینی می‌کند در آنجا بوجود می‌آید آمادگی‌های لازم را کسب کند. تا در آنجا علاوه بر روبرو نشدن با مشکلات سفر به دلیل تنبلی خودش، شرمنده خالق خویش نیز نگردد.

زندگی دنیا و زندگی آخرت با وجود تفاوت‌های بسیار باهم مثلاً در این دنیا باید کار کرد و تخم پاشید و زمینه مساعد فراهم کرد و در آنجا باید از تخم‌های کاشته شده و زمینه‌های مساعد شده در دنیا بهره برداری کرد، اینجا جای کار و عمل است و آنجا جای نتیجه‌گیری و حساب پس دادن، در اینجا امکان تغییر سرنوشت از طرف خود انسان به وسیله تغییر مسیر حرکت و جهت عمل هست و در آنجا نیست، اما دارای وجوه مشترک هستند و آن این است که هر دو زندگی، حقیقی و واقعی است. اما تفاوت‌های اساسی هم در کار است: در اینجا توالد و تناسل و کودکی و جوانی و پیری و سپس مرگ هست و در آنجا نیست.

مطلب بسیار عمده و اساسی که قرآن، ما را بدان توجه داده، پیوستگی این دو زندگی است. این دو حیات از یکدیگر جدا نیست، بذر آن حیات در این حیات به دست خود انسان کاشته می‌شود و سرنوشت آن حیات در این حیات به وسیله خود انسان تعیین می‌گردد. ایمان و اعتقاد پاک و درست و مطابق با واقع (و جهان بینی واقع بینانه)، خلق و خوی پاکیزه و انسانی و

منزه از حسادت‌ها، مکرها، حقد و کینه‌ها، غل و غش‌ها، نیز اعمال صالح که در جهت تکامل فرد و جامعه صورت گیرد: خدمتها، اخلاصها و امثال اینها، سازنده یک حیات سعادت‌مندانه جاوید است برای انسان. برعکس، بی‌ایمانی‌ها، بی‌اعتقادی‌ها، باورهای غلط، خلق و خویهای پلید، خودخواهی‌ها، خودپرستی‌ها، خودبینی‌ها، ظلم‌ها، ستم‌ها، ریاکاری‌ها، رباخواری‌ها، دروغ، تهمت، خیانت، غیبت، سخن چینی، فتنه انگیزی، امتناع از عبادت و پرستش خالق و امثال اینها موجب حیات بسیار شقاوت‌آلود برای انسان در جهان آخرت است. رسول خدا ﷺ در تعبیر جالب خود فرموده: «الدنيا مزرعة الآخرة» دنیا کشت گاه آخرت است. هر تخم بدی یا نیکی در دنیا بکارید در آخرت برداشت خواهد کرد. همان طور که محال است انسان جو بکارد و گندم برداشت کند و یا خار بکارد و گل بچیند، حنظل بکارد و درخت خرما سبز شود، محال است که انسان در دنیا اندیشه بد، خلق و خوی بد، عمل و کردار بد داشته باشد و در بنابرین دنیا همچون مدرسه و باشگاهی، گذرگاه آموزشی و پرورشی است نه اقامتگاه ابدی و التذادی؛ لذا هر اندازه انسان در این سرای به دنبال لذات و خوشگذرانی باشد به همان مقدار از هدف اصلی و کمال حقیقی دور خواهد ماند و در مقابل تحمل سختی‌ها به خاطر خدا، سعادت انسان را در بر خواهد داشت. امتحان و آزمایش علت آفرینش می‌باشد و علت آفرینش فقط عبادت

حضرت حق می باشد «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ». آخرت سود بگیرد.

و خلاصه این که اگر در این دنیا از خود حساب کشیدی در آخرت باکی از حساب کشیدن نخواهی داشت.

مرگ ابتدای سفر آخرت است. آن مرحله‌ی انتقالی مهم است که باید انسان در آن لحظه تمام پیوندهای خود را با جهانی که سالیان دراز با آن خو گرفته بود قطع کند، و در عالمی گام بگذارد که برای او کاملاً تازه و اسرار آمیز است.

بخصوص این که در لحظه‌ی مرگ، انسان درک و دید تازه‌ای پیدا می کند. و بی ثباتی این دنیا را با چشم خود می بیند و حوادث پس از مرگ را کم و بیش مشاهده می کند! در اینجا است که وحشتی عظیم سرتا پای او را فرا می گیرد.

ای کاش بتوانیم قبل از فوت به موت برسیم تا دل کندن از دنیا را از قبل آموخته باشیم.

به ترک معصیت ای دل مکن امروز را فردا

که امروز من و تو داعی فرداست باور کن

خدا را تا ترفتی زین جهان کاری بکن زیرا

در آنجا پرده‌ها از کار ما بالاست باور کن

با امید به این که با استفاده از بهره های اینگونه کتاب های انسان ساز، که همچون سفینه های نور اندیشه ی آدمی را به ساحل نجات می رساند. دلهایمان را که با سرمای گناه و معصیت منجمد شده است، با آفتاب توبه جانی دوباره ببخشیم. در پایان، ترجمه ی این اثر را به همه ی دوست داران علم و شریعت پاک و غرای محمدی و روح ملکوتی همه شهدای راه حق و حقیقت تقدیم می نمایم.

به امید دعای خیر سحر گاهیتان برای: **يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ** (۸۸-۸۹ شعراء) (برای روزی که مال و فرزند نفعی نمی رساند مگر کسی که با قلب سالم به پیشگاه خدا بیاید)

پایان: شنبه ۱۳۸۹/۸/۲۹

برابر با ۱۴ ذی الحجه ۱۴۳۱ هجری قمری

کرمانشاه

مترجمان: رقیه نعمتی - عبدالله باسالاری

زندگی دنیا

خداوند سبحان می فرماید:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (الذاریات: ۵۶)

من پریها و انسانها را جز برای پرستش خود نیافریده‌ام.